

Συμβούλιο της Επικρατείας: 659/1993 (τμ. Α')

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. ΛΣΤ' 1994 σ. 86, Ε.Ε.Ε.Δ. 53/94 σ.478, Νο.Β. 43/95 σ. 467

Εργατικό ατύχημα θεωρείται κάθε βίαιο συμβάν γενεσιουργό αναπηρίας, που εμποδίζει την εργασία, αν επέρχεται κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής και τελεί, εν σχέσει προς αυτή, αμέσως ή εμμέσως σε σχέση αιτίου και αποτελέσματος. Περίπτωση οδηγού ο οποίος είχε σταθμεύσει νύκτα προ της οικίας έμφορτο αυτοκίνητο του εργοδότη του, αντιληφθείς δε κλέπτες τους κατεδίωξε και εκ πτώσεως υπέστη κάταγμα. Ανέλεγκτος η εκτίμηση του πραγματικού υλικού υπό του Δ.Δ. ουσίας.

Πρόεδρος: κ. ΑΔΑΜ. ΦΑΡΜΑΚΗΣ

Εισηγητής: κ. ΝΙΚ. ΣΤΑΘΗΣ

Δικηγόροι: κ. Κ. Φλέσσας, Ι. Δημητρακόπουλος

Επειδή, δια της αιτήσεως ταύτης ζητείται η αναίρεσις της υπ'αριθμ. 389/1988 αποφάσεως του Τριμ. Διοικ. Πρωτ. Καβάλας, δια της οποίας εγένετο δεκτή προσφυγή του αναιρεσιβλήτου, ησφαλισμένου του αναιρεσειόντος Ιδρύματος, κατά της υπ'αριθμ. 97/συν. 12.3.1986 αποφάσεως της Τ.Δ.Ε. του Υπ/τος ΙΚΑ Καβάλας. Δια της τελευταίας ταύτης αποφάσεως απερρίφθη ένστασις του αναιρεσιβλήτου κατά της υπ'αριθμ. 19998/1985 αποφάσεως του Διευθυντού του ιδίου ως άνω Υπ/τος χαρακτηρισίας το επισυμβάν εις τον αναιρεσιβλήτον ατύχημα ως μη εργατικόν.

Επειδή, κατά την έννοιαν των διατάξεων των άρθρων 8 παρ.4 και 34 παρ. 1 του Α.Ν. 1846/1951 (φ. 179), ως εργατικό ατύχημα θεωρείται παν βίαιον συμβάν, γενεσιουργόν αναπηρίας παρακωλυούσης την εργασίαν, επελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής και τελούν προς ταύτην, αμέσως ή εμμέσως, εις σχέσιν αιτίου και αποτελέσματος.

Επειδή, εν προκειμένω, δια της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως εγένοντο δεκτά τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αναιρεσιβλήτος δια της υπ'αριθμ. 427/30.9.1985 δηλώσεως ατυχήματος, υποβληθείσης εις το Υπ/μα ΙΚΑ Καβάλας, ανέφερον ότι την 26.9.1985 και ώραν 20.30, ενώ προσεπάθει να συλλάβη τέσσαρες νεαρούς τους οποίους κατέλαβε επ' αυτοφώρω να προσπαθούν αν ληστεύσουν το αυτοκίνητον της εταιρείας εις

την οποίαν ούτος εργάζεται και το οποίον ήτο πλήρες εμπορεύματος (ποτά), έπεσε κατά την καταδίωξιν των από τοίχον ύψους δύο μέτρων, με αποτέλεσμα να υποστή κάταγμα εις την δεξιάν πτέρναν. Ο Δ/ντής του ως άνω Υπ/τος, δια της υπ'αριθμ. 19998/26.11.1985 αποφάσεώς του εχαρακτήρισε το επισυμβάν εις τον αναιρεσίβλητον ατύχημα ως εκτός εργασίας. Η ΤΔΕ του ίδιου Υπ/τος, ενώπιον της οποίας ο ησφαλισμένος υπέβαλεν ένστασιν κατά της αποφάσεως ταύτης του Δ/ντού, απέρριψεν ταύτην επί τη αιτιολογία ότι δεν υπήρχε αιτιώδης σύνδεσμος, άμεσος ή έμμεσος, μεταξύ ατυχήματος και εργασίας. Το Διοικ. Πρωτοδικείον, εις το οποίον προσέφυγεν ο αναιρεσίβλητος, ισχυριζόμενος ότι το ατύχημα συνέβη εξ αφορμής της εργασίας του και ειδικώτερον κατά την προσπάθειάν του να περιφρουρήσει το εμπόρευμα της εργοδότιδος του εταιρείας, αφού έλαβεν υπ'όψιν ειδικώτερον α) την από 4.10.1985 έκθεσιν ερεύνης ατυχήματος του αρμοδίου υπαλλήλου - ελεγκτού του ΙΚΑ, εις την οποίαν διαπιστώνεται το αληθές των ισχυρισμών του αναιρεσιβλήτου, όσον αφορά τον τρόπον επελεύσεως και την αιτίαν του ατυχήματος, β) την από 4.10.1985 κατάθεσιν ενώπιον του ως άνω ελεγκτού του ΙΚΑ αυτόπτου μάρτυρος καταθέσαντος ότι ο αναιρεσίβλητος ετραυματίσθη κατά την προσπάθειάν του να καταδιώξει τους νεαρούς κλπ και γ) την σχετικήν βεβαίωσιν της εργοδότιδος του αναιρεσιβλήτου εταιρείας περί της απολύτου ευθύνης καθ' όλον το εικοσιτετράωρον των οδηγών των αυτοκινήτων της, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και ο αναιρεσίβλητος, δια τα επ' αυτών εμπορεύματα, δεδομένου ότι σταθμεύουν ταύτα μετά το πέρας της εργασίας των έμπροσθεν των οικιών των και προσέρχονται δι' αυτών εις το εργοστάσιον, κατέληξεν εις την κρίσιν ότι το επισυμβάν εις τον αναιρεσίβλητον ατύχημα έλαβε χώραν εξ αφορμής της εργασίας του, τελούν προς αυτήν εμμέσως εις σχέσιν αιτίου και αποτελέσματος, δεδομένου ότι συνέβη κατά την προσπάθειαν του αναιρεσιβλήτου να προστατεύση το επί του αυτοκινήτου εμπόρευμα της εργοδότιδος του εταιρείας δια την ασφάλειαν του οποίου έφερεν απόλυτον ευθύνην και, ως εκ τούτου, πρέπει να χαρακτηρισθή ως εργατικών.

Επειδή, ταύτα αποφηνάμενον το δικάσαν διοικητικό πρωτοδικείον, ήτοι δεχθέν ότι το επισυμβάν εις τον αναιρεσίβλητον ατύχημα (κάταγμα της δεξιάς πτέρνας) συνεπεία πτώσεως του κατά την καταδίωξιν προσώπων, αποπειραθέντων να διαρρήξουν το έμφορτον αναψυκτικών και

εσταθμευμένον μετά το πέρας της εργασίας του προ της οικίας του αυτοκίνητον της εταιρείας "Ένωσις ποτοποιών Καβάλας ΕΠΕ", του οποίου ήτο οδηγός και, ως εκ τούτου, είχε την απόλυτον ευθύνην αυτού και του επ' αυτού εμπορεύματος μέχρι της μεταβάσεως και παραδόσεως τούτων εις το εργοστάσιον της εργοδότηδος εταιρείας, τελεί εις έμμεσον σχέσιν αιτίου και αιτιατού προς την ως άνω εργασίαν του και επομένως είναι εργατικόν, νομίμως και επαρκώς ητιολόγησε την κρίσιν του, εφ' όσον, ως δέχεται ανελέγκτως κατ' αναίρεσιν το δικαστήριον τούτο και δεν αμφισβητείται υπό του αναιρεσειόντος ιδρύματος, ο αναιρεσίβλητος είχε την ευθύνην της ασφαλείας του αυτοκινήτου και του επ' αυτού εμπορεύματος και μετά το πέρας της εργασίας του και μέχρι της επιστροφής του αυτοκινήτου εις τας εγκαταστάσεις της εργοδότηδος εταιρείας, εν τη προσπάθεια δε της διαφυλάξεως του εμπορεύματος εκ της αποπείρας κλοπής του υπέστη ούτος το ατύχημα. Είναι επομένως απορριπτέος, ως αβάσιμος, ο λόγος αναιρέσεως, δια του οποίου προβάλλεται έλλειψις αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της εργασίας του αναιρεσιβλήτου και του επισυμβάντος αυτώ ατυχήματος αφ' ενός μεν διότι ούτος υπέστη το εν λόγω ατύχημα μετά την διακοπήν της εργασίας του, ήτοι μετά το πέρας του κανονικού ωραρίου εργασίας, αφ' ετέρου δε διότι ηδύνατο μετά το πέρας της εργασίας του να σταθμεύη το αυτοκίνητον εις τας εγκαταστάσεις της επιχειρήσεως και να μεταβαίνη δι' ετέρου μέσου εις την οικίαν του, αναλαμβάνων, εν εναντία περιπτώσει, αυτός αποκλειστικώς την ευθύνην δια την τύχην του αυτοκινήτου και των επ' αυτού υπαρχόντων εμπορευμάτων. Εξ άλλου και ο έτερος λόγος αναιρέσεως δια του οποίου προβάλλεται κακή εκτίμισις των πραγματικών περιστατικών, των αναφερομένων εις τον τόπον και τον χρόνον του επισυμβάντος ατυχήματος, πρέπει να απορριφθή, προεχόντως ως απαράδεκτος, διότι, ως διατυπύεται, αμφισβητεί την κατ' εκτίμησιν του αποδεικτικού υλικού εξενεχθείσαν, ανέλεγκτον επ' αναίρεσει, ουσιαστικήν κρίσιν του δικάσαντος πρωτοδικείου περί των συνθηκών ατυχήματος.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Την προστασία των εξ αφορμής της εργασίας ατυχημάτων έχει επαινετώσ διευρύνει η νομολογία. Βλ. στην ΕΔΚΑ 1993 Σ.Ε. 3280/1993 σελ. 49, Σ.Ε. 2574/92 σελ. 39, στην ΕΔΚΑ 1984 Σ.Ε. 4697/83 σελ. 350, στην

ΕΔΚΑ 1987 Σ.Ε. 350/1987 σελ. 492, στην ΕΔΚΑ 1970 Σ.Ε. 1484/1970 σελ.
653 κ.α.